

[Aksel Møller.]

ves til en rimelig Husholdning, medgaar til den økonomiske Sanering.

Jeg er i denne Henseende ganske uenig med det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen om de Synspunkter, han fremsatte fra denne Talerstol for et Øjeblik siden. Det forekommer mig ikke rimeligt, at der til Disposition for Statens Husholdning opsamles Fonds, Driftsoverførsler stammende fra ekstraordinære Indtægter under Krigen, med det Formaal senere at udjævne den økonomiske Konjunktur i Landet eller gaa til en yderligere Udvidelse af den offentlige Administration. Det, der for mig og mit Parti er afgørende, er, at enhver Indtægt ud over, hvad en rimelig og fornuftig Husholdning for Staten kræver i Øjeblikket, anvendes til at sanere Landets Pengevæsen. Denne Forskel i vore Synspunkter ligger formentlig i en vidtgaaende principiel Uoverensstemmelse med Hensyn til, hvad Pengevæsenet og dets Sundhed betyder for et Land. Kun gennem en virkelig energisk Indsats for at bringe Reguleringskontoen ned tror jeg, det kan lykkes at føre hele den Pengepolitik til Sejr, som vi gennem det sidste Aar, anført af den højtærede Finansminister, har været inde paa.

Denne Tankegang træder klart og stærkt frem, synes jeg, i Lovforslagets § 1. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at en Sondring mellem de enkelte Indtægtsbeløb, som § 1 nævner, i og for sig er urimelig. Da vi vedtog Loven af 2. Juni 1943 om Forbrugsafgifterne, hvorved man altsaa fik det Beløb, som det her drejer sig om, til Disposition, nemlig det, hvormed Forbrugsafgifterne i vedkommende Aar vilde overstige, hvad de havde beløbet sig til Aaret forud, var det et bevidst Led i en Politik, som søgte hen imod at bekæmpe Inflationen, at suge Pengene op af Markedet. Den eneste Fejl, der vistnok var ved den Lov, var, at en saa relativt ringe Del af dette Beløb gik til det paagældende økonomiske Saneringsformaal, medens en saa meget større Del gik til Statens almindelige finansielle Behov. Jeg kan heller ikke se andet end, at Post b), Krigskonjunkturskat, rettelig bør konteres paa Krigens Omkostninger og føres til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Disse Krigskonjunkturskatter er jo gennemført af dette høje Ting med Krigen

og den Konjunkturudvikling, som Besættelsen skabte, for Øje. Følgen maa være, at disse Penge ganske naturligt, set fra et dansk økonomisk Synspunkt, føres til Afgang paa den Gæld, som Krigen bragte over det danske Samfund eller rettere den danske Stat.

Jeg kan derfor ikke gøre nogen som helst Indvending mod § 1 ud over maaske den ene, at den er for lidet omfattende. Jeg tænker paa, at vi i denne Stats Finanspolitik stadig væk sparer og samler til Bunke paa en Række forskellige Fonds og Bilag, hvorved vi i og for sig opfører os, som om der slet ikke var sket noget. Ved en Gennemgang af Statsregnskabet vilde der rimeligvis kunne findes en Del Midler, der i Øjeblikket akkumuleres, og denne Akkumulation burde man simpelt hen standse i nogle Aar for derigennem at øge Takten og Tempoet i Afskrivningen paa Reguleringskontoen.

Men lige saa sikker jeg er paa, at § 1 i det store og hele bygger paa en rigtig Tankegang, lige saa usikker føler jeg mig med Hensyn til § 2. I og for sig er jeg helt parat til at anerkende den Tankegang, som § 2 bygger paa. Bogholderimæssigt er der i alt Fald ingen Tvivl om, at den lyder fuldstændig rigtigt. Man har staaende ovre i Nationalbanken for Statens Regning en Del Midler, opsuget gennem Statslaan og gennem bunden Opsparing, hvilket i og for sig ogsaa var en Form for Statslaan, og det at overføre disse Midler til Afskrivning paa Reguleringskontoen er en i alt Fald bogholderimæssigt ganske uangribelig Transaktion. Men der knytter sig jo til disse Midler to Vilkaar: de forrentes, og de skal tilbagebetales. Den højtærede Finansminister var inde paa den Tanke i sin Forelæggelsestale, at man ved en Tilbagebetaling kunde trække Reguleringskontoen op igen. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har herom gjort nogle Bemærkninger, der for ham er underlig pessimistiske. Han mener, at man ikke i Fremtiden kan komme til paa Reguleringskontoen at hæve Beløb til Tilbagebetalingsformaal, fordi man f. Eks. har ladet disse Statslaan indgaa til Afskrivning paa Kontoen. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen og til Finansministeren, at en af de daarligste, ja, maaske den daarligste Udvej af alle er vel at betragte Reguleringskontoen som en aaben Kassekredit for den danske Stat. Det vilde efter min Me-